

Ronddwalen in een hoofd vol kunst

De Morgen - 21 Mei 2011
 DMorgen Pagina 46

Reniere & Depla cureren intieme expositie in verlaten villa

Ronddwalen in een hoofd vol kunst

Het schildersduo Reniere & Depla brengt in de modernistische Villa De Olmen in Wieze schilderijen, tekeningen en sculpturen samen van achttien hedendaagse kunstenaars samen. De rode draad is het artistiek geheugen van het kunstenaarspaar, het resultaat een intieme, melancholische tentoonstelling.

door Eric Rinckhout

Villa De Olmen is een prachtige burgermanswoning die dateert van 1926. Het lijkt alsof de laatste bewoner net de deur achter zich heeft dichtgetrokken. Tegelijk ademt het interieur de sfeer van vervlogen grandeur: de lucht is wat muf, het behang is verkleurd, de traptreden zijn uitgesleten en op de lambrisering in houtfineer ligt het heerlijke patina van verstreken tijd.

Christine Callebaut, dochter van de bouwheer, deed Reniere & Depla een jaar geleden het voorstel hun werk in de villa te tonen. Dat doen ze ook, zij het mondjesmaat, want ze hebben hun schilderijen opgehangen tussen het werk van achttien andere hedendaagse kunstenaars met wie ze zich verwant voelen.

"Het is een eigenzinnige, persoonlijke selectie", zeggen Paul Reniere en Martine Depla. "We tonen welke werken en kunstenaars de voorbije twintig jaar in ons artistieke geheugen zijn blijven hangen. Ons hoofd is de verbinding tussen al deze werken."

Reniere & Depla zijn niet over één nacht ijs gegaan. Ze hebben alle kunstenaars in hun atelier bezocht en samen met hen de keuze gemaakt. Bovendien hebben Reniere & Depla enige tijd in Villa De Olmen verbleven. Alleen zo konden zij doortrokken worden van de geest van de plek. Geest zit ook in de bevreemdende titel *La part des anges* - 'het deel van de engelen'. Het begrip komt uit de alchemie en verwijst naar vluchtige bestanddelen die tijdens een distillatieproces verdampen. Reniere & Depla houden van kunst die vluchtig lijkt maar het niet is: ook in hun eigen stille schilderijen speelt het ongreepbare licht, samen met ontregelende spiegelingen en bevreemdende perspectieven, een hoofdrol.

Lichtreflecties

In dit melancholisch stemmende huis gaat de bezoekende gast op ontdekkingsreis door het hoofd van beide schilders. Het is een aangename tocht langs bekende en onbekende namen. In een eerste ruimte, de voormalige studiekamer, hangen enkele paneeltjes van Bruno Van Dijck, momentopnames die de schilder aan de Engelse kust maakte. Het zijn bijna topografische marines van een vaak stormachtige zee, die met forse penseeltrekken wordt vastgelegd. Van Dijck maakt bij voorkeur een serie schilderijtjes op dezelfde plek, vanwaar hij de hele omgeving in beeld brengt. Wat hij schildert, is een dam tegen de tijd, want de kustlijn waar hij werkt is door de klimaatverandering met verdwijnen bedreigd.

Van Dijcks werk wordt geconfronteerd met twee schilderijen en een fragiel sculptuurtje van Marc vanderleenen: het gaat telkens om twee figuren die in elkaar haken. Ondersteunen ze elkaar? Liggen ze snikkend in elkaars armen? Een groot, recent werk van Reniere & Depla hangt onheilspellend in de hoek.

De lange salon is een heerlijke ruimte boordevol lichtreflecties. De enorme spiegel lijkt zo afkomstig uit een pastel van Leon Spilliaert. Zwart-witte aquarellen van Bert De Beul Hopperiaanse dreiging in strakke geometrie dialogeren met twee verstilde architectuurtekeningen van Peter De Koninck. Als speels element figureert een Woody Woodpeckermeisje van Reniere & Depla. In het midden van de kamer braakt, onder een stolp, een fragiel figuurtje van Marc vanderleenen zijn walging uit.

Zo gaat het voort: door de gang, de witte kamer, de groene kamer en de industriële koelkelder, die ooit heeft gediend om fruit op te slaan. Licht ontregelend werk van Piet Pollet (is het onschuldig ogende meisje mongoloïde of niet?), Karl Mechnig (maskers en vermommingen) en Carole Vanderlinden (harde dieptes) wisselen af met ondeugende sculpturen van Tamara Van San als contrapunten.

Een van de hoogtepunten is de voormalige slaapkamer, waar een groot schilderij van Jan Van Imschoot perfect past, samen met vreemd oplichtend werk van de jonge schilderes Céline Butaye: werken over de cruciale momenten des levens.

De witbetegelde badkamer wordt beheerst door twee werken van Berlinde De Bruyckere: een recente erotische aquarel en een vroege, strak-geometrische collage. In de witte kamer gaat een organische sculptuur van Peter Buggenhout de dialoog aan met twee recente schilderijen van Reniere & Depla, waarin het duo verdere verkenningen van vormen en volumes onderneemt.

La part des anges is een bijzonder tactiele, fragiele tentoonstelling. Reniere & Depla hebben kunst samengebracht en geëxposeerd met veel gevoel voor ruimte, licht en kleur. Vaak gaat het om schilderkunst die bevreemdend werkt en waarin de werkelijkheid vervaagt of net verhevigd wordt. Het lijkt alsof de actuele kunstwerken altijd al in Villa De Olmen hebben gehangen stil de tijd trotserend.

La part des anges, tot en met 5 juni in Villa De Olmen, Nieuwstraat 83, Wieze (tussen Dendermonde en Aalst). Zaterdag en zondag, 11-18 uur. www.villadeolmen.be

Reniere & Depla houden van kunst die vluchtig lijkt maar het niet is. Ook in hun eigen werk speelt het ongrijpbare licht een hoofdrol

n Tussen de twee kasten een schilderij van Jan Van Imschoot, links twee werkjes van Céline Butaye.

n Villa De Olmen, een burgerwoning die dateert van 1926 met een intact meubilair, ademt een sfeer van vervlogen grandeur.

Eric Rinckhout